



WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Olga Tyburc-Żelazek

w sprawie J. W.

oskarżonego z art. 61 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 12 października 2023 r.,

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Marka Zajkowskiego

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tczewie

z dnia 5 sierpnia 2022 r., sygn. akt II K 589/22,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Tczewie do ponownego rozpoznania;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz J. P. Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście) w tym 23 % VAT, za obronę z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 5 sierpnia 2022 r. (sygn. akt II K 589/22) umorzono postępowania w sprawie wobec przedawnienia karalności przestępstwa wobec J.W., oskarżonego o to, że w okresie 1.06.2009 r. do dnia 30.09.2011 r. w G. jako osoba odpowiedzialna w tamtym okresie w W sp. z o.o. nierzetelnie prowadził księgę przychodów i rozchodów poprzez posługiwanie się nierzetelnymi fakturami wystawionymi przez W., ewidencjonowanie ich, a następnie odsprzedawanie towaru i środków trwałych w nich ujętych firmie I sp. z o.o., co doprowadziło do określenia na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług podatku do zapłaty za miesiąc marzec 2010 r. w wysokości 407.176,00 tj. o przestępstwo skarbowe z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s..

Od powyższego postanowienia kasację na niekorzyść wniosł Prokurator Generalny, zarzucając orzeczeniu *„rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie art. 15zzr1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (t.j. Dz.U.2021.2095), w zw. z art. 7 i art. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2021.1023) oraz w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 k.k.s., polegające na nieuzasadnionym przyjęciu, że karalność zarzucanego oskarżonemu przestępstwa skarbowego z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., popełnionego w okresie od 1 czerwca 2009 r. do 30 września 2011 r., w sytuacji przekształcenia prowadzonego dochodzenia w fazę ad personam w dniu 20 listopada 2014 r. ustała w dniu 30 września 2021 r., co skutkowało niesłusznym umorzeniem postępowania na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. pomimo, iż zgodnie z treścią wymienionego przepisu art. 15zzr1 ust. 1 i 2, który wszedł w życie z dniem 22 czerwca 2021 r., tj. przed upływem terminu przedawnienia wskazanego czynu, bieg karalności zarzucanego oskarżonemu przestępstwa skarbowego został wstrzymany w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w okresie 6 miesięcy po ich odwołaniu, a okresy te liczy się od dnia 14 marca 2020 r. - w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego oraz od dnia 20 marca 2020*

r. - w przypadku stanu epidemii, przy czym stosownie do brzmienia § 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 maja 2022 r., w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz.U.2022.1028), od dnia 16 maja 2022 r. na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszono stan zagrożenia epidemicznego, który został wprowadzony w miejsce obowiązującego od dnia 20 marca 2020 r. stanu epidemii, wprowadzonego na mocy § 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (t.j. Dz.U.2022.340)”.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Tczewie oraz przekazanie sprawy do rozpoznania wymienionemu Sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Zgodnie z art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 k.k.s., karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 5 - gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat. W przypadku wszczęcia w tym okresie postępowania przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu.

Jak wynika z akt sprawy dochodzenie w sprawie zostało wszczęte w dniu 7 października 2014 r., a przekształcenie postępowania przygotowawczego w fazę ad personam nastąpiło w dniu 20 listopada 2014 r. Oznaczało to wydłużenie okresu przedawnienia zarzuconego czynu do dnia 30 września 2021 r.

Sąd Rejonowy jednak stracił z pola uwagi istotną okoliczność. Przed upływem powyższego terminu (z dniem 22 czerwca 2021 r.) wszedł w życie art. 15 zzz 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, na mocy którego to przepisu odczytywanego w powiązaniu z art. 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, nastąpiło spoczywanie biegu przedawnienia karalności tego czynu.

Niewątpliwie zatem postanowienie zostało wydane z rażącym naruszeniem wskazanych przepisów, gdyż pomijało całkowicie niezwykle istotną komponentę normatywną, dotyczącą zawieszenia biegu przedawnienia karalności czynów zabronionych w okresie stanu epidemii.

Sąd rozpoznając sprawę ponownie weźmie pod uwagę przepisy tzw. ustaw covidowych i prawidłowo oceni sposób liczenia biegu terminu przedawniania.

WZ

[ms]